

Nr 96.

Af herr **Norlén**, om tillägg till 2 § 3 mom. förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905.

Från skilda håll i landet ha i pressen och annorledes från föräldrar och lärare klagomål anförts öfver att i konditorier och handelsbutiker tillhandahållas sockerbagerivaror, hvilka innehålla sprithaltiga vätskor i sådan mängd och af så stor alkoholhalt att barn vid förtärande äfven af en mindre kvantitet sådana s. k. »praliner» kunna bli berusade. Tusentals barn äro ju födda med ärftligt alkoholbegär. Ett upprepadt förtärande af dylika alkoholhaltiga konfityrer väcker helt naturligt inom kort hos ett sådant barn alkoholbegäret till lif, hvarjämte det hos andra kan rent af skapa sådana.

Vid undersökning af handelskemisten d:r Carl Setterberg i Stockholm har befunnits, att sådana »praliner», hvaraf 36 stycken undersökts, innehållit hvardera 2 gram alkoholhaltig vätska med en alkoholstyrka från 8,0 till 13,4 volymprocent. Alkoholhalten kan emellertid stundom uppgå till 45 % och däröfver.

Enligt prejudikat i högsta domstolen (29 november 1907) kan med nu gällande lag försäljning af sådana »praliner» icke förhindras. Stadsfiskalen i Kristianstad hade nämligen 21 maj 1906 anställt åtal mot M. O. i Kristianstad för det hon försålt chockladpraliner, hvilka, märkta med ordet »konjak» på omslaget, innehöllo en vätska, som vid analys å Kristianstads kemiska station befunnits ha en alkoholhalt af 48,37 volymprocent. Svaranden, som erkände hvad som lades henne till last och vitsordade analysen, meddelade, att dylika »praliner» allmänt tillhandahållas såväl i speceributiker som konditorier, men bestred att hon genom dess försäljande bedrifvit olaga utskänkning. Sedan stadsfiskalen med-

delat, att det vid hans undersökningar framkommit, att minderåriga berusats genom förtärande af sådana »praliner», förklarade rådhusrätten i utslag af 11 juni 1906:

»Ehuru väl ifrågavarande af svaranden till salu hållna chokladpraliner, enligt hvad ostridigt är, innehållit en vätska af 48,37 volymprocent alkohol, likväl och som denna vätska i förhållande till den försålda varans beståndsdelar i öfrigt varit af så ringa myckenhet att ett tillhandahållande af dryck icke kan anses hafva varit för handen, finner rådhusrätten åtalet ej kunna bifallas.»

Åklagaren fullföljde sin talan i hofrätten, som fastställde det slut, rådhusrättens utslag innehöle.

Efter förordnande af justitiekanslärämbetet fullföljde åklagaren sin talan i högsta domstolen, som icke fann skäl göra ändring i hofrättens utslag.

Ifrågavarande praliner och andra alkoholhaltiga konfityrer ha först under senare åren tillverkats i Sverige, sedan utländska fabrikanter i branschen här börjat tillhandahålla sådana. Den svenska konfektfabrik, som i mera nämnvärd grad tillverkar dem, har på förfrågan förklarat, att man måst upptaga denna tillverkning för att kunna möta den utländska konkurrensen, men att, om varans försäljning förbjödes, därmed ingen skada orsakades den svenska konfektfabrikationen.

Då det väl torde vara oomstridt att allt, som *kan* genom lagstiftningen göras också *bör* göras för att skydda det uppväxande släktet för alkoholfaran, och då med nuvarande lagstiftning, såsom visats, försäljningen af alkoholfyllda konfityrer ej kan förhindras, återstår intet annat än att i lagen införa ett bestämdt förbud för saluhållande af sådana konfityrer.

På grund af hvad sålunda anförts, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta följande tillägg till kungl. förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905 § 2 mom. 3:

Brännvin, inneslutet i konfityrer, får ej hållas till salu.

Stockholm den 27 januari 1910.

Joh. Norlén.